

SŁOWO WSTĘPNE

Z przyjemnością przekazujemy naszym Czytelnikom kolejny tematyczny numer „Neofilologa”: *Glottodydaktyka jako nauka*, wpisujący się w ciąg publikacji kładących nacisk na badania naukowe. Tom ten stanowi kontynuację i rozwinięcie problematyki podjętej w numerze tematycznym 32 *Metody badań w językoznawstwie stosowanym*.

Tom podzielony został na trzy części: *Glottodydaktyka jako dziedzina akademicka*, *Badania jakościowe* i *Eksperyment dydaktyczny*.

Część pierwszą otwierają dwa artykuły, których tematyka znakomicie się dopełnia: Maria Dakowska przybliża etapy dojrzewania glottodydaktyki jako dziedziny akademickiej, a Weronika Wilczyńska kreśli jej obszary badawcze. Wyposażony w tę wiedzę Czytelnik ma możliwość jej uzupełnienia dzięki rozważaniom Jolanty Zajac na temat miejsca glottodydaktyki w świetle współczesnie rozumianej epistemologii. Kolejne dwa teksty dotyczą związków glottodydaktyki z psychologią (Krystyna Wojtynek-Musik) i językoznawstwem (Dorota Śliwa). Część tę zamyka artykuł Anny Marii Harbig argumentującej potrzebę szerszego niż dotychczas udziału tematyki historycznej w badaniach glottodydaktycznych.

Kolejna część numeru poświęcona została stosowanym w glottodydaktyce badaniom jakościowym: metodzie indywidualnych przypadków (Katarzyna Karpińska-Szaj), badaniu autobiograficznemu (Dorota Werbińska), nabywania przez studentów umiejętności problematyzacji i konceptualizacji (Izabela Orchowska), wykorzystaniu wiedzy lingwistycznej w glottodydaktyce (Ariadna Strugielska, Krzysztof Strzemeski, Katarzyna Kwapisz-Osadnik), metodom głośnego myślenia i retrospekcji (Magdalena Witkowska) wreszcie badaniom w działaniu (Joanna Stańczyk).

Na trzecią część numeru składają się artykuły referujące zasady i wyniki badań eksperymentalnych w glottodydaktyce, począwszy od zasad planowania i przeprowadzania eksperymentu naukowego (Katarzyna Rokoszewska), omówienia zalet i trudności w prowadzeniu badania diagnostycznych (Krystyna Mihulka), poprzez sondaż diagnostyczny (Elżbieta Danuta Lesiak-Bielawska) aż po wykorzystanie testów psychologicznych (Małgorzata Koler) oraz testów plasujących (Anna Seretny, Ewa Lipińska). Ciąg ten zamyka praca Krystyny Łęskiej omawiająca przykład zastosowania kombinacji metod ilościowych i jakościowych. Kolejne teksty skupiają się nad wykorzystaniem metod i narzędzi badawczych w studiach nad rozwojem języka obcego u małych dzieci (Joanna Rokita-Jaśkow), badaniach pedagogicznych wśród osób w wieku senioralnym (Anna Jaroszevska), nauczaniu słownictwa języków obcych (Agnieszka Mac), badaniu wypowiedzi ustnych uczniów na lekcji języka obcego (Radosław Kucharczyk) i teoriom na temat nauczania na odległość (Przemysław Wolski).

Jestem głęboko przekonana, że Czytelnik otrzymuje kolejną ważną i niezwykle wartościową pozycję nt. metodologii badań glottodydaktycznych, a ciąg numerów 32–36, kładący nacisk na badania naukowe, stanowi cenne i długo oczekiwane uzupełnienie bibliografii polskich glottodydaktyków.

Pragnę wyrazić wdzięczność pani prof. dr hab. Jolancie Zając za to, że przyjęła na siebie trud recenzowania 34 tomu *Neofilologa*, a pani dr Melanie Ellis za korektę wszystkich streszczeń.

Halina Widła